

SYRIA
(SYRYJSKA REPUBLIKA ARABSKA)

1. Informacje ogólne

Powierzchnia:	185 180 km ² (55% tereny pustynne)
Ludność	19,4 mln (2020 r.), przyrost naturalny 2%
Podział administracyjny	14 prowincji (muhafazat)
Grupy etniczne	Arabowie (50%), Alawici (15%). Kurdowie (10%)
Stolica	Damaszek (ok. 2,4 mln w 2019 r.), większe miasta: Aleppo (1,8), Homs (1,3), Hama (0,9)
Ustrój	ludowo-socjalistyczna republika konstytucyjna z 1-izbowym parlamentem, wg konstytucji 1973 r. - podział władzy na wykonawczą, ustawodawczą i sędziowską; władza wykonawcza - prezydent Bashar Al-Asad od 2000 r., zatwierdzony w maju 2021 r. w referendum na kolejną kadencję; jest głową państwa, zwierzchnikiem premiera, rządu i dowódcą sił zbrojnych, mianuje i odwołuje 2 wiceprezydentów, premiera, wicepremiera i ministrów. Od 1963 r. w kraju obowiązuje stan wyjątkowy
Waluta	funt syryjski (SYP), od 2007 r. obowiązuje kurs wolnorynkowy (VI 2017 - 3000 SYP/USD)
Język	urzędowy: arabski; inne: kurdyjski, ormiański, aramejski; w biznesie w użyciu jest j.angielski
Głowa państwa (prezydent)	Bashar al-Asad
Premier	Hussein Arnous
Wicepremier ds. Gospodarczych	Walid al-Muallem
Minister Gospodarki i Handlu Zagranicznego	Mohammad Samer al-Khalil
Minister Przemysłu	Mohammad Maen Zein-al-Abidin Jazba
Minister Finansów	Maamoun Hamdan

Minister Ropy i Zasobów Naturalnych	Ali Ghanem
Minister Spraw Zagranicznych i Emigrantów	Walid al-Muallem
Ambasador Syrii w Polsce	Radwan Loutfi - chargé d'affaires a. i. (od 7.08.21)
Ambasador RP w Syrii	Błażej Lis – chargé d'affaires a.i. (z czasową siedzibą w Bejrucie)

Podstawowe wskaźniki makroekonomiczne

Wskaźniki	2012	2013	2014	2015	2016	2017
PKB (w mld USD)	97,5	61,9	55,8	50,3	bd	bd
PKB na 1 mieszkańca (tys.USD)	5,100	bd	bd	2,900	bd	bd
PKB (wzrost w %)	bd	-30,9	-36,5	-9,9	bd	bd
Deficyt budżetowy (% PKB)	bd	bd	-7,2	-7,3	bd	-8,7%
Dług publiczny (% PKB)	52,4	47,7	51,1	57,2	bd	bd
Inflacja (w %)	36,9	89,6	29,2	38,1	47,3	28,1
Bezrobocie (w %)	17,8	49,7	57,7	50,0	50,0	50,0
Rezerwy dewizowe (mld USD)	1,89	1,90	1,43	0,97	0,50	0,41
Zadłużenie zagraniczne (mld USD)	8,4	4,8	5,8	5,3	5,0	5,0
Eksport towarów (w mld USD.)	2,68	2,89	3,02	1,85	1,71	1,85
Import towarów (w mld USD.)	8,92	9,04	8,03	6,56	5,50	6,28

Źródła: SA Monetary Agency, CIA - większość danych jest szacunkowa, z powodu wojny domowej i zniszczeń w gospodarce kraju brak jest wiarygodnych statystyk, MFW od 2011 r. nie podaje danych statystycznych dot. Syrii

2. Podstawowe informacje, sytuacja gospodarcza

Bogactwa naturalne: Syria posiada złoża ropy naftowej (szacowane na 2,5 mld baryłek) i gazu ziemnego, fosfatów, rud chromu i manganu, rud żelaza, asfaltu, soli kamiennej, gipsu i marmuru.

Struktura PKB (2016 r.): rolnictwo – 20%, przemysł – 19%, usługi – 61%. Główne sektory przemysłu to petrochemia, tekstylia, przetwórstwo rolno-spożywcze, napoje, tytoń, wydobywanie fosfatów, cement, części samochodowe. W rolnictwie dominują uprawy pszenicy, jęczmienia, bawełny, roślin strączkowych i oliwek, buraków cukrowych, hodowla bydła, drobiu, produkcja jaj i mleka. Obserwowany jest stały spadek wielkości produkcji – w roku 2016 o 2,4% w stosunku do roku poprzedniego.

Wymiana handlowa:

- **eksport:** 2,304 mld USD w 2016 r.; o jego wielkości tradycyjnie decydują ropa naftowa i produkty przemysłu petrochemicznego (35-40 % eksportu Syrii ogółem). Inne ważne pozycje eksportowe: minerały, owoce i warzywa, bawełna, tekstylia i odzież, zwierzęta żywe i mięso. Głównymi odbiorcami syryjskich towarów (dane za 2017 r.) były: Liban 31,5%, Irak 10,3%, Jordania 8,8%, Chiny 7,8%, Turcja 7,5% i Hiszpania 7,3%.

- **import:** 5,965 mld USD w 2016 r., dominują maszyny i sprzęt transportowy, urządzenia elektryczne, artykuły żywnościowe, zwierzęta, wyroby metalowe, chemikalia i plastyki. Głównymi partnerami w imporcie Syrii w 2017 r. były: Rosja 32,4%, Turcja 16,7%, Chiny 9,5%.

Wobec skromnego wzrostu gospodarczego i pomimo prób reform przed wybuchem wojny, stan gospodarki syryjskiej pogarsza się na skutek trwającego od 2011 r. konfliktu. Spowodował on rozległe szkody w infrastrukturze, zmniejszenie konsumpcji krajowej, spadek produkcji i ostry wzrost inflacji. Sytuację dodatkowo pogarszają wprowadzone w 2013 r. sankcje międzynarodowe.

Sytuacja społeczno-gospodarcza Syrii jest niezwykle trudną - kraj skończył 2018 rok ze zrujnowaną gospodarką i ogromnymi podziałami wewnątrz społeczeństwa będącymi skutkiem wojny. Życie

straciło ok. 560 tys. osób, a 50% ludności kraju, liczącego przed wybuchem wojny 23 mln mieszkańców, zmuszona została do emigracji wewnętrznej i zewnętrznej: w lipcu 2019 r. liczbę uchodźców z Syrii oceniano na 5,6 miliona, a przesiedlonych wewnątrz kraju na ok. 6.1 mln. Wskaźnik rozwoju społecznego spadł do poziomu, na którym był ponad 40 lat temu. ONZ ocenia, że aż 83% populacji żyje poniżej progu ubóstwa, a około połowy w skrajnej nędzy. Bezrobocie osiągnęło ok. 60%, a wśród młodych 80%. Agendy ONZ szacują, że ok. 13 mln osób wymaga stałej pomocy humanitarnej. Ok. 50% obiektów z podstawowej infrastruktury społecznej zostało uszkodzone lub całkowicie zniszczone. Zburzono 30% szkół, co będzie skutkowało w przyszłości brakami wykwalifikowanych kadr. Trwający konflikt i upadek gospodarczy doprowadził do kryzysu humanitarnego wywołując powszechną potrzebę pilnej pomocy międzynarodowej.

Straty dla syryjskiego PKB wynikające z wojny w latach 2011-2017 wyceniane są na 226 mld USD. Powodem obecnej zapaści jest 5 wzajemnie powiązanych czynników: zniszczenie infrastruktury i zdolności produkcyjnych kraju, ucieczka kapitału finansowego i ludzkiego, rozbicie terytorium kraju i zerwanie dotychczasowych więzi handlowych i sieci połączeń między jego częściami, zanik władzy i zarządzania na szczeblu lokalnym na terenach opanowanych przez rebeliantów i islamistów oraz sankcje nałożone przez Zachód i kraje arabskie. Ucierpiały wszystkie dziedziny syryjskiej gospodarki, a największe straty czy wręcz zupełny rozkład odnotowano w sektorze przemysłowo-wydobywczym, turystyce i transporcie.

Świetnie rozwinięte dawniej rolnictwo nie jest w stanie wyżywić społeczeństwa. FAO jako główne problemy rolnictwa wymienia: wojenne zniszczenia farm i infrastruktury, brak nasion i paszy dla zwierząt, brak oleju napędowego do pojazdów rolniczych, przerwanie sieci zaopatrzeniowych i dystrybucyjnych oraz pobieranie opłat za przewożone produkty przez zbrojne grupy bojowników. Kryzys gospodarki syryjskiej obejmuje i sektor państwowy i prywatny. Większość prywatnych przedsiębiorców wyemigrowała zakładając firmy w innych krajach arabskich lub w Europie i USA.

Rząd próbuje sprostać skutkom upadku gospodarczego, takim jak kurczące się rezerwy walutowe, rosnący deficyt budżetowy i handlowy oraz spadek wartości syryjskiego funta. W 2018 r. poprawiło się zaopatrzenie większości kraju w energię elektryczną i rzadkością były znane z poprzednich lat wielogodzinne wyłączenia prądu. Na zachodnich terenach pod kontrolą rządu produkowana jest energia elektryczna na bazie dostaw ropy tankowcami z Iranu, skąd pochodzi większość zaopatrzenia terenów rządowych w benzynę i olej napędowy.

Trwająca wojna i sankcje oraz obawy o brak płatności hamują szersze kontakty handlowe z zagranicą. Wymiana towarów następuje przede wszystkim kanałami państwowymi wg priorytetów politycznych. Trudno jest dokonać oceny syryjskiego eksportu i importu (w znacznej mierze z krajami sąsiednimi) z powodu braku wiarygodnych danych (nie publikują ich nawet WTO, MFW, BŚ). Wobec nałożonych na Syrię sankcji gospodarka kraju uzależniona jest od dwóch największych partnerów - Rosji i Iranu. W/g ekonomistów, syryjska gospodarka posiada wszelkie cechy „gospodarki wojennej” - zasilana była bezpośrednio z przemocy i działań zbrojnych oraz przekładała się na ich podsycanie. Wobec zaniku struktur kontroli, nieformalna gospodarka budowana jest na przemocy i grabieży wypierając gospodarkę zdrową i zyskując na znaczeniu. Nakłada się na to nepotyzm - rządzące klany, w dużej mierze związane z prezydentem, kontrolują funkcjonujące i przynoszące jeszcze dochody sektory. Znaczącą przeszkodą w poprawie sytuacji gospodarczej Syrii jest blokada swobodnego przepływu środków finansowych. Sankcje międzynarodowe sprawiły, że banki w tym kraju zostały odcięte od światowego systemu, a międzynarodowe instytucje finansowe - poprzez zerwanie praktycznie wszystkich kontaktów z Syrią - pozbawione zostały partnerów mogących być w przyszłości częścią planu odbudowy sektora bankowego. Ograniczenia nałożone na Syrię sprawiły, że wstrzymana została współpraca nawet z instytucjami niewymienionymi na liście sankcyjnej. ONZ szacuje, że powrót do wysokości PKB z 2010 r. wymagać będzie nakładów inwestycyjnych w kwocie ok. 200 mld dolarów, a proces może zająć nawet 30 lat.

W czerwcu 2020 r. Stany Zjednoczone wprowadziły nowe sankcje przeciwko Syrii w ramach ustawy Caesar Act, którymi objęto 39 podmiotów i osób w ramach kontynuacji kampanii nacisku gospodarczego i politycznego, aby pozbawić reżim dochodów i wsparcia. Decyzja ta ma również skutki tzw. drugorzędowe wobec firm z krajów trzecich realizujących z nimi kontakty biznesowe.

W obliczu trwającej nadal wojny domowej i walki z terroryzmem, wzmocnienia od 2016 r. udziału Turcji skierowanego przeciw Kurdom, włączenia się w konflikt wojsk Rosji od 2015 r., wycofania wojsk USA z płn.-wsch. Syrii pod koniec 2019 r., jak również perspektywy rozpoczęcia regularnych walk pomiędzy armią syryjską i wspierającymi ją ugrupowaniami kurdyjskimi a milicjami wspieranymi przez Turcję sytuacja w kraju grozi katastrofą. W tej sytuacji doprowadzenie do zawieszenia broni może trwać wiele miesięcy.

Polityka gospodarcza

Syria jest krajem rozwijającym się, z gospodarką opartą w głównej mierze na sektorze przemysłowo-wydobywczym, tekstylnym i rolno-spożywczym. Sektor górniczy oparty jest na wydobyciu ropy naftowej i gazu ziemnego, natomiast w sektorze przemysłowym najbardziej rozwinięte są: przemysł petrochemiczny, tekstylno-odzieżowy, cementowy i spożywczy.

Przed okresem wojny domowej Damaszek zaczął program liberalizacji polityki gospodarczej, w tym cięcia stóp procentowych, otwieranie prywatnych banków, konsolidację kursów waluty, podniesienie cen na wiele subsydiowanych towarów oraz ustanowienie Giełdy Damasceńskiej. Obecnie gospodarka jest w poważnej silnej zapaści i nadal silnie regulowana przez rząd.

W wyjątkowo dobrym 2007 r. realny wzrost PKB wyniósł 6,3%, Stał za nim m.in. rosnący eksport i napływ BIZ większy niż w poprzednich latach. Kryzys finansowy wpłynął negatywnie na osiągnięcie większego wzrostu gospodarczego w kolejnych latach, gł. ze względu na spadek popytu na produkty syryjskie, obniżenie poziomu inwestycji zagranicznych (gł. z krajów GCC) i niższą wartość transferów pieniężnych przez liczną diasporę syryjską pracującą za granicą, jak również sankcje międzynarodowe. Syria ma uprzywilejowany dostęp do rynku UE (na podst. umowy o współpracy z 1977 r.). Korzysta też z redukcji ceł i podniesionych limitów ilościowych na wybrane towary w ramach unijnego programu GSP (Generalnego Systemu Preferencji Celnych UE). W grudniu 2008 r. została parafowana Umowa stowarzyszeniowa UE-Syria, do chwili obecnej nie doszło jednak do jej podpisania.

Obecnie ograniczenia ekonomiczne obejmują szeroki wachlarz barier handlowych, spadek produkcji ropy, wysokie bezrobocie, rosnący deficyt budżetowy, rosnący nacisk na dostawy wody powodowany dodatkowo rosnącym jej spożyciem w rolnictwie oraz znacznym zanieczyszczeniem. Nie bez znaczenia jest też silny drenaż kadr z powodu migracji spowodowanej wojną.

W raporcie Banku Światowego Doing Business 2020 oceniającym warunki prowadzenia działalności gospodarczej w poszczególnych krajach, Syria zajęła 176. pozycję wśród 190 ujętych w rankingu gospodarek świata.

Członkostwo w organizacjach międzynarodowych: ONZ, Liga Arabska (AL), Panarabska Strefa Wolnego Handlu (GAFTA), Organizacja Arabskich Krajów Eksportujących Ropę Naftową (OAPEC), Międzynarodowa Agencja Energii Atomowej (IAEA), Bank Światowy (WB), Międzynarodowy Fundusz Walutowy (IMF), Islamski Bank Rozwoju (IDB), ILO (Międzynarodowa Organizacja Pracy), IHO (Międzynarodowa Organizacja Zdrowia), status obserwatora w WTO (Światowa Organizacja Handlu).

3. Ramy prawno-traktatowe współpracy gospodarczej

UE – Syria

- Umowa o współpracy między Syrią a Unią Europejską z 1977 r. Polska, po przystąpieniu do UE w 2004 r., stała się automatycznie stroną umowy

Polska – Syria

- Umowa o cywilnej komunikacji lotniczej (weszła w życie w 1963 r.),
- Konwencja w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisana w Damaszku w sierpniu 2001 r., weszła w życie w grudniu 2003 r.
- Umowa o międzynarodowych przewozach drogowych, podpisana w Warszawie w kwietniu 1978 r., weszła w życie w kwietniu 1979 r.

4. Wymiana handlowa z Polską

w mln USD	2016	2017	2018	2019	2020	2021	Dynamika 2020=100%
Eksport	6,3	18,4	11,9	10,7	5,6	6,1	110
Import	1,2	1,4	1,3	1,0	1,4	1,8	127
Obroty	7,5	19,8	13,2	11,7	7,0	7,9	113
Saldo	5,1	17,0	10,6	9,7	4,2	4,3	

Źródło: Insigos

W poprzedniej dekadzie obserwowany był systematyczny wzrost polsko-syryjskich obrotów handlowych - z poziomu 13 do blisko 90 mln USD w 2011 r. W latach 70-80-tych Polska wybudowała też w Syrii szereg obiektów przemysłowych i rozwijała współpracę m.in. dostawy sprzętu „S”. Regularnie uczestniczyliśmy w najważniejszych imprezach targowych w Syrii. W okresie 2006-2009 podpisano 4 umowy w ramach współpracy pomiędzy samorządami gospodarczymi obu państw. Rozpoczęcie wojny domowej odwróciło ten trend. Pod względem obrotów handlowych w 2020 r. KAS zajmowało 170. pozycję, w eksporcie 161. Pozycję i 203. miejsce w imporcie (0,5%).

W I półroczu 2022 r. obroty spadły o 24% do poziomu 3,3 mln USD, w tym eksport Polski o 25% do 2,7 mln USD, a import z Syrii wzrósł o 14% do 0,6 mln USD.

Dominujące pozycje w polskim eksporcie do Syrii w 2021 r. stanowiły:

- cukier trzcinowy, buraczany, chemicznie czysta sacharoza, w postaci stałej – 1,4 mln – 23,2% całości polskiego eksportu
- oleje ropy naftowej niesurowe, benzyna, nafta, oleje napędowe, opałowe, inne – 1,1 mln – 18,3%
- przetwory spożywcze, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone – 0,5 mln – 8,2%
- artykuły do transportu, pakowania i zamknięcia z tworzyw sztucznych – 0,3 mln – 8,8%
- mleko i śmietana, zagęszczone lub dosłodzone – 0,3 mln – 5,2%
- nowe opony pneumatyczne z kauczuku – 0,2 mln – 3,5%
- budynki prefabrykowane – 0,2 mln – 4,1%
- sery i twarogi – 0,1 mln – 1%

Największe pozycje w imporcie z Syrii w 2021 r. to:

- nasiona anyżu, badianu, kopru, kolendry, kminu lub kminku, jagody jałowca – 0,7 mln – 40,6%
- imbir, szafran, kurkuma, tymianek, liście laurowe, curry i pozostałe przyprawy korzenne – 0,6 mln – 34,5%
- orzechy świeże lub suszone laskowe, włoskie, migdały – 0,4 mln – 23,7%

Pomoc rozwojowa i humanitarna

W ramach pomocy humanitarnej Polska od początku wspiera ofiary wojny syryjskiej, ale ze względu na prowadzone działania wojenne świadczenie pomocy w Syrii jest utrudnione. Polska przyłączyła się do Funduszu Powierniczego UE w odpowiedzi na kryzys syryjski MADAD (wpłaty: 3 mln EUR w 2016 r., 5 mln PLN w 2017 r.). Byliśmy w grupie państw UE, które we wrześniu 2017 r. jako pierwsze zadeklarowały udział w Economic Resilience Initiative (ERI) Europejskiego Banku Inwestycyjnego - 50 mln EUR. Dokonaliśmy wpłat na rzecz Instrumentu Tureckiego (106 mln PLN i 12,6 mln EUR). Realizowanych jest kilka polskich projektów na rzecz uchodźców syryjskich przebywających w obozach w Libanie i Jordanii. Programy pomocowe realizują m.in. Caritas, Fundacja Polskie Centrum Pomocy Międzynarodowej, a KPRM przyznała 4 dotacje dla jednej z fundacji medycznych.

5. Współpraca inwestycyjno-kapitałowa

Wymiana kapitału pomiędzy Syrią a Polską jest na bardzo niskim poziomie. Ze względu na niestabilną sytuację polityczną w regionie polskie firmy nie są generalnie zainteresowane lokowaniem inwestycji w Syrii. Z kolei syryjskie inwestycje w Polsce sprowadzają się do prywatnej działalności gospodarczej osiadłych w naszym kraju Syryjczyków, którzy inwestują głównie w sektor gastronomiczny i drobną wytwórczość.

6. Dostęp do rynku

Polskie towary mają dostęp do rynku syryjskiego na takich samych zasadach, jak towary z innych krajów UE. W uprzywilejowanej sytuacji są towary pochodzenia arabskiego (w związku z członkostwem Syrii w GAFTA) oraz tureckiego (od początku 2007 r., w wyniku podpisania przez obydwa kraje umowy o wolnym handlu).

Od 2005 r. Syria zrobiła duży postęp w modernizacji swojego systemu celnego. Ujednoliciła dokumenty celne poprzez wprowadzenie jednego formularza w miejsce kilkunastu wcześniej istniejących. Jako członek Międzynarodowej Organizacji Standaryzacji (ISO) zastosowała w kodeksie celnym międzynarodowe nazewnictwo, kody i oznaczenia cyfrowe towarów, co usprawniło importerom pracę z prawidłowym przygotowaniem wymaganych dokumentów celnych. Zmiany w przepisach celnych zostały zapoczątkowane po parafowaniu przez Syrię w październiku 2004 r. Umowy Stowarzyszeniowej z UE (nie została ostatecznie podpisana), która przewidywała utworzenie w niedalekiej perspektywie wspólnego obszaru celnego.

Prawo syryjskie dopuszcza czasową odprawę towarów, zwolnienie z ceł i podatków w następujących przypadkach:

- realizacja inwestycji (import czasowy wyposażenia i samochodów niezbędnych do wykonania projektu). Po zakończeniu prac podmiot zagraniczny zobowiązany jest je powtórnie reeksportować, szczególnie samochody i sprzęt komputerowy;
- udział firm zagranicznych w targach organizowanych na terenie Syrii (import towarów, próbek w związku z udziałem w targach)

Utrudnieniem w handlu są niejasne przepisy dotyczące zamówień publicznych. Decyzje o rozstrzygnięciu przetargu są odkładane w czasie lub w ogóle nie zapadają. Przewlekłe procedury przetargowe narażają stających do nich na dodatkowe koszty finansowe, ponieważ długo muszą oczekiwać na zwrot wpłaconego wadium. Nierzadkim problemem jest zwolnienie gwarancji dobrego wykonania. Państwowe firmy syryjskie przesuwają w czasie zwrot w/w zabezpieczenia poprzez opóźnianie wystawienia końcowego certyfikatu akceptującego odbiór inwestycji, towarów itp.

Od podmiotów zagranicznych wymaga się również stosowania się do procedur związanych z bojkotem państwa Izrael (dotyczy podmiotów zagranicznych ubiegających się o kontrakt w drodze przetargu), co wiąże się z obowiązkiem złożenia oświadczenia, że ani towary będące przedmiotem eksportu, ani materiały użyte do ich wytworzenia nie pochodzą z tego kraju. W tym celu należy załączać specjalny kwestionariusz, w którym wymaga się często poufnych informacji nt. prowadzonej przez firmę działalności handlowej.

W 2006 r. prezydent B. Asad zatwierdził nowe prawo dot. przepisów sanitarnych i fitosanitarnych, przy tworzeniu którego przyjęto międzynarodowe standardy dla importu i eksportu produktów i odpadów zwierzęcych. Prawo zawęży zakaz importu towarów mięsnych do regionu danego kraju, w którym nastąpiło skażenie lub wybuchła zaraza. Przepisy wykonawcze do uchwalonego prawa są już mniej precyzyjne i odbiegają od przepisów międzynarodowych w tym zakresie. Uniemożliwiają one często kontrahentom określenie procedur importowych. Ich niejasność powoduje, że eksporterzy zagraniczni nie wiedzą, czy stosowane wobec nich procedury fitosanitarne, często niewygodne i czasochłonne, mają na celu rzeczywiste oszacowanie ryzyka związanego z dopuszczeniem ich towarów na rynek, czy też charakter arbitralny (np. w celu zniechęcenia ich do wejścia na ten rynek).

7. Działania na rzecz rozwoju dwustronnej współpracy gospodarczej

Do momentu wystąpienia zamieszek, które przerodziły się w wojnę domową kontakty promujące rozwój wzajemnych stosunków gospodarczych były dość intensywne – po 2011 roku w zasadzie przestały istnieć.

1. Wizyta Wicepremiera ds. Gospodarczych Syrii, Abdallaha Al-Dardariego w Polsce (w dn. 04-05.03.2009 r.), który w jej trakcie spotkał się z Premierem D. Tuskiem, Wicepremierem W. Pawlakiem oraz Ministrem Skarbu A. Gradem;
2. Polska – Syryjskie Forum Biznesu (05.03.2009 r.) z udziałem z polskiej strony Wicepremiera W. Pawlaka i Wiceministra A. Szejnfelda oraz ze strony syryjskiej Wicepremiera Al-Dardariego, zorganizowane we współpracy z Krajową Izbą Gospodarczą. W Forum udział wzięło ok. 20 przedsiębiorców syryjskich oraz ok. 100 polskich.
3. Syryjsko – Polskie Forum Biznesu (28.05.2009 r.) zorganizowane przez Ambasadę RP w Damaszku we współpracy z Syrian Enterprise & Business Centre i KIG. W Forum otwartym przez wicepremiera Syrii, A. Al Dardariego, uczestniczyło udział wzięli członkowie misji handlowej KIG oraz syryjskiego świata biznesu (ok. 100 osób);
4. Ambasada RP w Damaszku zorganizowała w 2009 r. stoiska informacyjne na 3 imprezach targowych, gdzie syryjscy przedsiębiorcy mogli się zapoznać z ofertami polskich firm (targi: „Buildex” – branża budowlana, „MTP Sima” i „Big 4 Show” – sektor przemysłowy).
5. W 2010 r. placówka uczestniczyła z własnym stoiskiem informacyjno-promocyjnym w MTP Sima (maj) oraz Big 4 Show (październik), na których prezentowała, oprócz materiałów promocyjnych poświęconych Polsce i jej gospodarce, katalogi i ulotki polskich firm.
6. W styczniu 2011 r. odbyła się uroczysta inauguracja działalności Polsko-Syryjskiej Rady Biznesu. Rada została powołana pod patronatem Ministerstwa Gospodarki Syrii. Grupuje ona syryjskich przedsiębiorców prowadzących wymianę gospodarczą z Polską lub nią zainteresowanych. Przewodniczącym został mianowany P. Yacoub Kassab Bashi, biznesmen z miasta Hama, absolwent polskiej uczelni.
7. W dn. 22 lutego 2011 r. z wizytą oficjalną w Syrii przebywał Wicepremier, Minister Gospodarki, W. Pawlak wraz z towarzyszącą mu grupą polskiego biznesu. Przeprowadził rozmowy z prezydentem, premierem, wicepremierem ds. gospodarczych oraz ministrem ropy i zasobów mineralnych. Dokonał otwarcia Polsko-Syryjskiego Forum Biznesu zorganizowanego przez Federację Syryjskich Izb Handlowych i Pracodawców RP. Prezisi obydwu organizacji podpisali porozumienie o współpracy.

9. Potencjalne dziedziny współpracy

Rynek syryjski wykazuje duże zapotrzebowanie na towary będące jednocześnie przedmiotem polskiego eksportu. Szansę na współpracę handlową z Syrią mają nasze firmy oferujące m.in.: produkty pochodzenia zwierzęcego (produkty mleczarskie); produkty pochodzenia roślinnego (zboża: jęczmień, owies); gotowe artykuły spożywcze (wyroby tytoniowe, cukier); produkty przemysłu chemicznego; drewno i wyroby z drewna; metale nieszlachetne i wyroby z metali nieszlachetnych; maszyny i urządzenia mechaniczne; przyrządy, urządzenia i aparaty optyczne. Polskie firmy mogłyby uczestniczyć w rozbudowie i modernizacji takich dziedzin syryjskiej gospodarki, jak sektor przemysłowy, naftowo-gazowy i elektroenergetyczny. Ze względu na sprawowaną nad nimi kontrolę państwa, kontrakty z podmiotami zagranicznymi zawierane są wyłącznie w drodze przetargowej.

10. Placówki ekonomiczno-handlowe

- Ambasada Rzeczypospolitej Polskiej w Arabskiej Republice Syrii (*działalność zawieszona, obsługa konsularna przeniesiona do Ambasady RP w Libanie*)
Liban, Bejrut, Av. President Suleiman Frangieh 52, 40-215
Telefon: (+961) 5-468-152
Fax: (+961) 5-924-882

e-mail: bejrut.amb.sekretariat@msz.gov.pl
strona internetowa: www.damaszek.msz.gov.pl

- Ambasada Arabskiej Republiki Syrii w Rzeczypospolitej Polskiej
ul. Świeradowska 38 a, 02-662 Warszawa
Telefon: (22) 849 14 56, 848 48 09
Fax: (22) 848 91 78
e-mail; embsyria@palmyra.neostrada.pl
strona internetowa: www.syrianembassy.com.pl